

[Hanne Severinsen]

de kan tilgodese skøn og samtidig har nogle retningslinjer at følge. Men man må i hvert tilfælde ikke gøre det så firkantet, at man helt fjerner det konkrete, lokale og individuelle skøn. Derfor tror jeg, at vi, hvor godt forslaget ellers kan være i sine intentioner, må henholde os til, hvad ministeren sagde om, at man allerede er i fuld gang med at løse problemerne dér, hvor de findes.

Hvad angår institutionsrådet, må jeg også henholde mig til, hvad ministeren sagde. Der er mange problemer i det konkrete forslag, man har fremsat, men selvfølgelig er det vigtigt, at vi diskuterer, hvordan vi kan give de ældre bedre indflydelse, og hvordan vi kan give dem bedre mulighed for at få deres berettigede klager behandlet.

Hvad angår det fjerde forslag om ophævelse af lommepegebegrebet, vil jeg sige, at det er sandelig også vores intention, at vi kan komme bort fra den umyndiggørelse, som har ligget i mange institutions måde at behandle de ældre på. Det tror jeg nu nok er ved at være fortid, og der foregår jo, som ministeren også nævnte, forsøg, som vi er meget glade for, og hvis resultat vi glæder os til at se.

Derfor synes jeg også, at beslutningsforslaget sådan set foregriber en udvikling, som er i gang, og på en lidt bastant måde prøver at gennemføre noget, som vi allerede er i fuld gang med at få gennemført, men hvor vi mangler at se resultaterne af forsøgene. Det er jo ikke noget, man kan gøre fra den ene dag til den anden, men det glæder mig, at man er i gang med forsøgene, for princippet er i hvert fald rigtigt.

Birthe Hansen (SF):

Der er mange gode tanker i forslaget, som vi er positive over for. Et enkelt punkt forekommer os meget bureaukratisk, men det skal jeg vende tilbage til.

Som andre ordførere har sagt før mig, er det første punkt jo bortfaldet, og det er vi tilfredse med.

Faste regler ved tildeling af pensionstillæg, men alligevel med bevarelse af skønnet – ja, vi finder det også ydmygende og ubehageligt, når man som pensionist skal ansøge om hjælp til briller, tandbehandling og alt det andet, der er nævnt i forslaget. Men denne ydmygelse kunne man jo have sparet pensio-

nisterne for for længe siden ved at have sat pensionen op til et beløb, der var så rimeligt, at personlige tillæg ikke var nødvendige.

Så til det tredje forslag. Mig bekendt har langt de fleste kommuner en intern instruks, ud fra hvilken de personlige tillæg gives. Det svinger sikkert fra én kommune til en anden, hvad man prioriterer, når vi ser bort fra de i forslaget nævnte ting. Men samtidig med ønsket om faste regler burde findes et krav til den enkelte kommune om oplysningspligt over for pensionisterne via en udsendt folder eller noget lignende, for så behøvede pensionisterne ikke ydmygt at skulle spørge, men kunne henvende sig direkte på grundlag af oplysningerne i den omtalte folder og skulle så kun ansøge om noget helt specielt, der faldt uden for disse rammer.

Nu kommer jeg til det, jeg mener er meget bureaukratisk i forslaget, nemlig det råd, man foreslår oprettet på alle plejehjem. Med den påtænkte sammensætning er jeg bange for, at ingen plejhjemsbeboere vil fremsætte ønske om noget som helst, for så vidt jeg kan se, vil der gå år og dag, inden et eventuelt resultat vil foreligge. Et råd sammensat af beboerrepræsentanter og personalerepræsentanter må efter vores mening være det, der er brug for, og det vil også praktisk kunne fungere i hverdagen.

Plejehjemsklientelet bliver tungere og tungere for hver dag, der går, og det vil kræve nogle meget aktive plejhjemsbeboere, hvis de skal kunne deltage i det råd, som forslaget ønsker sammensat.

Til slut kommer vi til forslaget om ophævelse af det såkaldte lommepegebegreb, og heri ligger også en ophævelse af umyndiggørelsen af plejhjemsbeboerne, en umyndiggørelse, som vi altid har taget afstand fra. Men jeg har én lille betænkelighed. Det er muligt, at den kan ryddes af vejen, men det vil den kun kunne, hvis man kan give en eller anden garanti for, at man ikke et stykke ud i fremtiden finder ud af, at plejhjemsbeboerne skal betale for de rent faktiske udgifter, for så kan man komme dertil, at de en dag står og har mindre tilbage end det lommepegebøløb, de rent faktisk har i dag.

Men vi er meget positive over for visse dele af forslaget og vil gå ind i udvalgsarbejdet med denne indstilling.

Dagmar Mørk Jensen (RV):